

Motion till riksdagen

1989/90:A264

av Britta Sundin m.fl. (s)

Flyttningsbidragen

Inrikesomflyttningen i de små kommunerna har under en lång tid visat på flyttningsunderskott mot övriga landet. Trots arbetsmarknadspolitiska satsningar i form av beredskapsarbete, utbildningsbidrag, starta eget-bidrag och övriga regionala politiska åtgärder så fortsätter den negativa omflyttningen. Främst är det de unga flickorna som flyttar till de större orterna, vilket i sin tur medför att en del skogslän därmed kan redovisa positiva inflyttningstal. Den negativa omflyttningen resulterar i att arbetslöshetssiffrorna blir låga. Fördelningen av regionalpolitiska medel sker idag till största del beroende på arbetslöshetstal. Utflyttningen medför att möjligheterna att skapa flera arbetstillfällen minskar. På många håll har det medfört att det finns problem att rekrytera personal till kvinnodominerade yrken, t ex inom äldreomsorgen. Vid nyetableringar förs diskussionerna hur rekryteringen av personal skall ordnas. efterom utflyttningen har medfört att arbetslöshetssiffrorna är låga.

Utflyttningen som till stor del består av unga flickor, har även medfört att befolkningssammansättningen blivit sned. Ett stort kvinnounderskott kan konstateras, vilket i sin tur ger ett födelseunderskott.

De unga flickornas utflyttning är mycket oroande. Satsningar på arbete och utbildning för att kunna stanna i sina hemkommuner är behövliga, men inte helt tillräckliga. Kvinnounderskottet kan aldrig utjämnas om inte andra insatser görs för att underlätta för kvinnorna att flytta in eller tillbaka till kommunerna. Nya sysselsättningstillfällen måste alljämt tillskapas och reglerna för flyttningsbidragen ändras. Syftet med flyttningsbidraget är för närvarande att underlätta sådan geografisk rörlighet som medför högre sysselsättning, minskad arbetslöshet och därmed möjligheter till fortsatt ekonomisk tillväxt och jämnare välfärdsfördelning.

Flyttningsbidraget är ett ekonomiskt stöd till den som söker och får arbete på annan ort. Bidraget kan beviljas den som:

- är eller riskerar arbetslöshet
- inte kan få arbete på hemorten.

Flyttningsbidraget kan även i vissa fall beviljas ombyttessökande – nyckelpersoner.

Med nuvarande bestämmelser av flyttningsbidragens tillämpning så går de flesta flyttningar från de små kommunerna till de större orterna, eftersom

där efterfrågas arbetskraft. Trenden med minskande befolkningstal och ökat kvinnounderskott kommer därmed aldrig att kunna hejdas. Flyttningkostnaderna utgör en stor kostnad, vilket medför att rörligheten på arbetsmarknaden blir ensidig eftersom flyttningsbidragen till större del går till de större orterna.

Bestämmelserna för flyttningsbidragen måste ändras till att gynna även de mindre orterna och i första hand de unga kvinnorna som är villiga att flytta även om de har arbete. Det är därför angeläget att under en försöksperiod på t.ex. 3 år pröva att använda en del av anslaget till ett återflyttnings- eller inflyttningsbidrag, som stimulerar unga flickor att ta arbete i skogslänen. Detta även om de har arbete söderut eller på större orter.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till kanna vad i motionen anförts om en försöksverksamhet med att använda flyttningsbidrag som återflyttnings- eller inflyttningsbidrag.

Stockholm den 24 januari 1990

Britta Sundin (s)

Iris Mårtensson (s)

Eivor Husing (s)

Ewa Hedkvist Petersen (s)

Inger Hestvik (s)